

GDPR в действие

► Административните санкции на основания от GDPR - д-р Младен Младенов

GDPR

General
Data
Protection
Regulation

GDPR в действие

АДМИНИСТРАТИВНИТЕ САНКЦИИ НА ОСНОВАНИЯ ОТ GPPR

Младен Младенов (PhD, MPS, LL.M, MPF, MSM)

Поредицата разглежда различни аспекти на съдебните претенции на основания от GDPR, административните санкции на основания от GPPR и дисциплинарните санкции на основания от GPPR. Подходът е насочен към обосновано предположение за едни бъдещи рискове за управленските, финансовите, счетоводните и юридическите екипи в организациите и в частния, и в публичния сектор. Добрите и отговорни мениджъри без забава още понастоящем трябва да възложат в тази насока одитен ангажимент на одитните звена или одитори в организациите, а на собствено отделно основание – и правни анализи на юридическите си екипи, юрисконсулти или обслужващи външни юристи или консултанти, защото професионално предвиденият риск винаги се явява здрава основа за устойчивостта на организацията в бъдещето.

Продължение на темата от брой 1, 2018

Параграф 5 на чл.83 от регламента систематизира нарушения, групирани в точки от „а“ до „д“. Условно, тези нарушения могат да бъдат отнесени към категорията **базови нарушения на регламента**. Първата под-категория – по буква „а“ – са „нарушения на основните принципи за обработване на лични данни“. Изпълнителните деяния тук биха били неограничени като житейски хипотези, но от правна страна те са свързани с нарушения на условията, свързани с даването на съгласие, в съответствие с членове 5, 6, 7 и 9 от регламента. Такива биха могли да бъдат например, по чл.5 – събиране на лични данни за неявни, непосочени изрично на субекта или за нелегитимни цели – тоест, при незнание или при заблуда на субекта, към момента на даване на съгласието му за обработване на личните му данни. По чл.6 христоматийният пример за нарушение на регламента би бил обработване на лични данни без изрично съгласие на субекта за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели. По чл.7 нарушението би се изразявало в прекалено филологичен, информационен или юридизиран стил на декларацията за даване на *accordo*¹ за обработване на данни на субекта. По този начин, се нарушава изискването за разбираема и лесно достъпна форма, като използва ясен и прост език. Още от сега трябва да се акцентира на този голям бюрократичен проблем, който е разпространен повсеместно, особено в големите организации на частния и публичния

сектор. За преодоляването му са нужни масови специализирани обучения по проблематиката „Стилистика“. Нарушенията по чл.9 биха се изразявали в нарушение на забраната за обработване на лични данни, разкриващи расов или етнически произход, политически възгледи, религиозни или философски убеждения или членство в синдикални организации, както и обработването на генетични данни, биометрични данни за целите единствено на идентифицирането на физическо лице, данни за здравословното състояние или данни за сексуалния живот или сексуалната ориентация на физическото лице. За пореден път и тук трябва да се отбележи нуждата от множествени обучения във връзка с проблематиката на „Чувствителната информация“. Втората под-категория нарушения на параграф 5 на чл.83 – по буква „б“ са „нарушения правата на субектите на данни“. И тук е налице един бъдещ калейдоскоп на всевъзможни изпълнителни деяния, като тук ще бъдат разгледани само някои по-набиващи се на очи измежду тях. Нарушение по пар.5, б.а“ на чл.12 би било налагането от страна на администратора на разумна такса по искането на субекта на данни, като взема предвид административните разходи за предоставяне на информацията или комуникацията или предприемането на исканите действия. Тук ценката дали е налице разумна или неразумна такса би била обусловена от предварителния анализ относно методиката на определянето и изчисляването на тази такса от страна на администратора, за което екипът му би трябвало да има специализирани знания и умения по таксообразуване. Още отсега е ясно, че тук ще има

¹ Съгласие (ит.)

невероятни сблъсъци на тези в корпоративната, административната и съдебна практика по този въпрос. От друга страна, нарушение по чл.13 в най-учебническият си контекст би било това по пар.1, буква „б“ – непредоставянето от страна на администратора на субекта на данните на координатите за връзка с длъжностното лице по защита на данните. Подобно, по чл.14, пар.1, б.„д“ би било непредоставянето на информацията относно получателите или категориите получатели на личните данни от страна на администратора на субекта на данните. По чл.15, пар.1, б.„е“ нарушението би се изразявало в непредоставяне от страна на администратора на субекта на лични данни на информацията относно това, дали последният има право на жалба до надзорен орган. Тук уловката е, че отговорът не трябва да съдържа само „да“ или „не“, а и ясна формулировка, изградена на фактически и правни аргументи, с точно посочване на правнорелевантните факти и норми. Изпълнителното деяние на нарушението по чл.16 е коригиране от страна на администратора с ненужно забавяне неточните лични данни на субекта, след негово изрично искане. Категорично нарушение на чл.17 е неизтриване на лични данни от страна на администратора по искане на субекта на данни, на основание например на пар.1, б.„г“ – личните данни са били обработвани незаконосъобразно. По чл.18 нарушението би произлязло от неограничаване на обработването от страна на администратора, когато има искане на субекта на данни във връзка с оспорени от него на критерия „точност“ данни по пар.1, б.„а“. По чл.19 нарушението би било несъобщаване от страна на администратора на субекта на данни за всяко извършено коригиране, изтриване или ограничаване на обработване. Създаването на препятствие от страна на администратора за субекта на данни във връзка с достъпа на последния до структуриран, широко използван и пригоден за машинно четене формат е обективната страна на нарушението по чл.20. Липсата на уведомление по чл.21, пар.4 консумира по безспорен начин административно нарушение на регламента. По смисъла на чл.22, пар.3, липсата от страна на администратора на подходящи мерки за защита на правата и свободите и легитимните интереси на субекта на данните е процесуално бездействие, което осъществява състав на административно нарушение на GDPR.

Третата под-категория нарушения на параграф 5 на чл.83 – по буква „в“ са „нарушения във връзка с предаването на лични данни на получател

в трета държава или международна организация“. Нарушението по чл.44 би се изразявало в неспазване от страна на администратора и обработващия лични данни на изискванията на регламента при предаване от тяхна страна на лични данни, които се обработват или са предназначени за обработване след предаването на трета държава или на международна организация. Например, по чл.45 нарушението би било предаване на лични данни на трета държава или международна организация, за които Комисията е решила, че вече не осигуряват адекватно ниво на защита (пар.1 вр.пар.8 от чл.43). Смесово, по чл.46 консумиране на нарушение би било налице, когато администраторът или обработващият лични данни предават лични данни на трета държава или международна организация без да са предвидили подходящи гаранции за субектите на данни и ефективни правни средства за защита. По чл.47 административно нарушение би изникнало при неспазване на задължителни фирмени правила в съответствие с механизма за съгласуваност, вече одобрени от компетентния надзорен орган. Разпоредбата на чл.48 поставя въпрос, за която са нужни сериозни обучения от юридическо естество по прилагане на регламента, защото визира нарушения, свързани с предаване или разкриване на данни, което не е разрешено от правото на Съюза, като в тези случаи ще има контрадиктарност между основни правни постулати – *res iudicata*² от една страна и *Priority (Primacy) of European Union Law over national legal systems*³ от друга страна. Излизането извън обхвата на дерогациите при особени случаи по смисъла на чл.49 от регламента във всяка една от възможните хипотези би формирала съставомерно административнонаказателно деяние по GDPR.

Четвъртата под-категория нарушения на параграф 5 на чл.83 – по буква „г“ са „нарушения на всички задължения, произтичащи от правото на държавите членки“. Тук нарушенията биха се изразили в национален контекст в нарушение на извикванията на местния закон – Закона за защита на личните данни⁴ (ЗЗЛД). Хубавата новина тук е, че в този случай е налице достатъчна административна и съдебна практика, която може да бъде указател за законосъобраз-

² Сила на пресъдено нещо (лат.)

³ Приоритет (Първенство) на Правото на Европейския съюз над националните правни системи (англ.)

⁴ Обн. ДВ. бр.1 от 4 януари 2002 година

ни действия, които да не създават условия за административни нарушения на регламента.

Петата под-категория нарушения на параграф 5 на чл.83 – по буква „д“ са „нарушения, свързани с неспазване на разпореждане, или на временно или окончателно ограничаване във връзка с обработването или на наложено от надзорния орган преустановяване на потоците от данни или непредоставяне на достъп“. Неспазването на разпореждания по член 58, параграф 2 би било умишлено административно нарушение, понеже върви явно в противоречие на волеизявлението на легитимен надзорен орган в кръга на корективните му правомощия. От друга страна – непредоставяне на достъп в нарушение на член 58, параграф 1 явно възпрепятства надзорния орган в неговите правомощия за разследване и попада в категорията на грубите умишлени административни нарушения, защото консумира в най-чистия вид дефиницията по чл.6 от ЗАНН. Параграф 6 на чл.83 на GDPR още от сега поставя въпроси за съдържателния си обхват, защото самият той реферира към член 58, параграф 2. Но абсолютно същото изпълнително деяние – „неспазването на разпореждане на надзорния орган“ съществува и по вече разгледаната по-горе хипотеза на пар.5, б.„д“. Видимо е логическото припокриване между двете разпоредби. Със сигурност, още от сега може да се предположи спекулативна юридическа практика по прилагането или неприлагането им, обусловена от забраняващата природа на правния постулат *ne bis in idem*⁵. Този видим нормативен риск за организацията би трябвало да се превъзмогне още сега с комплексни обучения на ръководители, одитори и юристи, както и с последващи анализи и одити, водещи до изготвяне на правомерни вътрешни правила, процедури, стандарти и практики.

Изисквания към административни наказания „глоба“ или „имуществена санкция“

GDPR е пределно ясен в чл.83, параграф 1 – наложените административни наказания „глоба“ или „имуществена санкция“ във всеки конкретен случай трябва да са ефективни, пропорционални и възпиращи.

Ефективността на наказанието се измерва в съ-

отношението на постигнатия резултат спрямо поставената цел. В случая на административното наказване, целта е заложената от българския законодател в чл.12 от ЗАНН. Там е отразено нормативното виждане, че административните наказания се налагат с цел да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани. Резултатът обаче като фактическа реалитет винаги е казуистичен. Затова той се преценява във всеки един конкретен случай. Той зависи най-вече от изпълнението на наказанието – доброволно или принудително. По тази необятна тема обаче са нужни задълбочени специализирани обучения на ръководители, юристи и одитори на организациите в частния и в публичния сектор.

Пропорционалността на наказанието изисква много интелигентна преценка на избора на вида и размера на наказанието във всеки един случай, като правилата за това са нормирани в чл.27 до чл.29 от ЗАНН.

Възпиращият ефект на наказанието би трябвало да е по отношение на всички други правни субекти в смисъла на въздействието на изпълнението на административното наказание върху обществото с цел въздържане от извършване на административни нарушения (в случая на GDPR). Именно затова чл.12 от ЗАНН в последната си част трябва да се тълкува разширително – „да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани и юридически лица“. Защото възпиращият ефект на наказанието спъва и несъобразените с правните регулации действия и бездействия на юридическите лица, под страх от тяхната обективна административнонаказателна отговорност, чрез фикцията на тяхната автономна юридическа воля (макар и същата фактически да е формирана от представляващите ги по закон, устав, договор или мандат физически лица).

Разделност на административните наказания от другите мерки за въздействие

GDPR е ясен и категоричен в изказа си чл.83, пар.2, изречение първо. Там са предвидени две хипотези.

Първата постановява, че административните наказания „глоба“ или „имуществена санкция“ се налагат в допълнение към мерките, посочени в член 58, параграф 2, букви а)–з) и й).

Тези правомощия са *numerous clausus*⁶ и са разпореждане на администратора или обработващия лични данни да изпълнят исканията на субекта на данни да упражнява правата си съгласно настоящия регламент; разпореждане на администратора или обработващия лични данни да съобразят операциите по обработване на данни с разпоредбите на настоящия регламент и, ако е целесъобразно, това да стане по указан начин и в определен срок; разпореждане на администратора да съобщава на субекта на данните за нарушение на сигурността на личните данни; налагане временно или окончателно ограничаване, в т.ч. забрана, на обработването на данни; разпореждане коригирането, или изтриването на лични данни или ограничаването на обработването им, както и уведомяването за тези действия на получатели, пред които личните данни са били разкрити; отнемане на сертификат или да разпорежда на сертифициращия орган да отнеме сертификат, или да разпорежда на сертифициращия орган да не издава сертификат, ако изискванията за сертифицирането не са спазени или вече не се спазват. Всички те са от категориите на принудителните административни мерки (ПАМ) и са дефинирани като корективни правомощия на надзорния орган по изказа на GDPR. Понеже ПАМ не са наказания, при налагането им съвместно с административните наказания не би се нарушил принципът *ne bis in idem*.

Втората хипотеза дава възможност административните наказания „глоба“ или „имуществена санкция“ да се налагат вместо мерките, посочени в член 58, параграф 2, букви а)–з) и й). Този вариант в повечето случаи би бил по-подходящия, защото трябва да се следва изискването за пропорционалност, както бе споменато по-горе. Това означава, че във всеки конкретен случай би трябвало да има преценка за вида на административно въздействие – поединично административно наказване или ПАМ, или съвместно прилагане на тези мерки за въздействие от страна на администрацията на надзорния орган. Със сигурност административната и съдебна практика в тази насока ще бъде изключително предизвикателна и разнородна.

⁶ Ограничен брой (буквално от латински); точно и прецизно изреждане или изброяване (смислово от латински)

Вид и размер на наказанието

Както вече бе отбелязано по-горе, административнонаказващият орган би трябвало да подхожда с интелигентна преценка на избора на вида и размера на наказанието. Българският закон определя правилата за този избор в чл.27 до чл.29 от ЗАНН.

GDPR обаче има автономна система за определяне на вида и размера на наказанието, въз основа на елементите, посочени в различните точки на параграф 2 на чл.83. Всичките трябва да бъдат разгледани заедно и поотделно във всеки един различен случай.

По т.“а“ се изисква разглеждане на естеството, тежестта и продължителността на нарушението, като се взема предвид естеството, обхватът или целта на съответното обработване, както и броят на засегнатите субекти на данни и степента на причинената им вреда. Една дълга продължителност на нарушението обаче отдавна би трябвало да е идентифицирана като риск от одиторите.

По т.“б“ преценка дали нарушението е извършено умишлено или по *negligencia*⁷, юристите, подпомагащи администратора или обработващия данните би трябвало да са разяснили последиците от формите на вината предварително.

По т.“в“ още при заложените стандарти и процедури би трябвало да са конкретизирани евентуалните действия, които трябва да са предприети от администратора или обработващия лични данни за смекчаване на последиците от вредите, претърпени от субектите на данни.

По т.“г“ за да се намали степента на отговорност на администратора или обработващия лични данни трябва предварително да са предприети технически и организационни мерки в тази насока.

По т.“д“ евентуалните свързани предишни нарушения, извършени от администратора или обработващия лични данни би трябвало предварително да са идентифицирани от одиторите като зона с голям риск за организацията.

По т.“е“ - степента на сътрудничество с надзорния орган с цел отстраняване на нарушението и смекчаване на евентуалните неблагоприятни последици от него би трябвало предварително да е зададена като висока, със съответните стандарти и процедури.

⁷ Небрежност (исп.)

По т.“ж“ би трябвало да е налице предварителен правен анализ или включването на такъв в одитен доклад относно категоризирането на лични данни, засегнати от нарушението и евентуалните рискове от това.

По т.“з“ от юридическа гледна точка и в съответствие с вътрешни правила и процедури трябва да бъде предварително систематизиран начинът, по който нарушението е станало известно на надзорния орган, по-специално дали и до каква степен администраторът или обработващият лични данни е уведомил за нарушението като общ подход.

По т.“и“ ролята на вътрешния одит е изключително важна, защото трябва да обърне своевременно внимание на засегнатия администратор или обработващ лични данни относно вече налагани мерки, както и за рисковете от спазването или неспазването им, включително и от административнонаказателна гледна точка.

По т.“й“ трябва да е налице придържането към одобрени кодекси на поведение или одобрени механизми за сертифициране. Това е една от типичните задачи на вътрешния одит.

По т.“к“ би трябвало да са налице обучения на всички служители на организацията относно всякакви други утежняващи или смекчаващи фактори, приложими към обстоятелствата по различните случаи на административни нарушения по GDPR, като пряко или косвено реализирани финансови ползи или избегнати загуби вследствие на нарушението. Задължението за подобни обучения тежат върху ръководството на организацията, както и върху одитните и юридическите й звена, които могат да извършат същото самостоятелно, но удачно би било да ангажират за това външни, признати експерти в областта на административното наказване.

Принцип на поглъщане на наказанията от най-тежкото от тях

Правилото на чл.83, параграф 3 посочва, че ако администратор или обработващ лични данни умишлено или по небрежност наруши няколко разпоредби на настоящия регламент при една и съща операция по обработване или при свързани операции, общият размер на административната глоба или имуществената санкция не може да надвишава сумата, определена за най-тежкото нарушение.

Това означава, че при случаи на няколко административни нарушения, извършени с едно

*handeln*⁸, ще се носи отговорност само в размера на наказанието за най-тежкото нарушение.

Одитните звена на организацията съвместно с функционалните оперативни звена и звената по бизнес-процесите би трябвало да сведат риска от множественост на наказанията като разработят процедури, които съвместяват в една и съща операция по обработване и другите свързани с нея операции, така че да е налично – и документално, и фактически едно и също процедурно действие.

Видове наказания по GDPR

Административните наказания по регламента са само два вида - „глоба“ или „имуществена санкция“, като това е видно не само от наименованието на чл.83, но и от изричните разпоредби на параграфи 4, 5 и 6 на същия текст.

Въпреки това, при съотнасянето на видовете наказания, предвидени в националния закон ЗАНН с европейското законодателство в лицето на GDPR се повдигат някои въпроси едновременно относно *правната квалификация и правната класификация* на някои мерки на административно въздействие.

Както вече бе споменато, ЗАНН припознава като административно наказание лишаването от право да се упражнява определена професия или дейност. Това наказание се изразява във временна забрана за нарушителя да упражнява професия или дейност, във връзка с която е извършил нарушението.

Правомощието на надзорния орган по чл.58, параграф 2, б.“е“ от регламента - временно или окончателно ограничаване, в т.ч. забрана, на обработването на данни е именно от същия характер. Разликата е, че тълкувано в контекста на ЗАНН това би било административно наказание, а в контекста на GDPR това би било принудителна административна мярка (но по терминологията на ЗАНН), наречена от регламента „корективно правомощие“.

По чл.58, параграф 2, б.“з“ ситуацията е подобна, понеже се касае за отнемане на сертификат или да разпорежда на сертифициращия орган да отнеме сертификат, или да разпорежда на сертифициращия орган да не издава сертификат, ако изискванията за сертифицирането не са спазени или вече не се спазват. Принципно, сертификатите имат удостоверяващо значение във връзка с права или правомощия. Но в публичното

⁸ Деяние (нем.)

право това удостоверително качество често е и правопораждащо във връзка със субективното право или правомощие. Съответно, при отнемането на сертификата се поражда не само отказ от удостоверителен ефект във връзка с правото или правомощието, но и прекратителен такъв по отношение на тях. По същността си това е наказание в утвърдения вече смисъл на ЗАНН. По автономното разбиране на GDPR обаче това е корективно правомощие от вида на ПАМ, както ги разбира ЗАНН в своя Раздел III „Принудителни административни мерки“ към Глава втора.

Размер на наказанията по GDPR

Невъобразимо високите размери на наказанията по регламента – според мащабите на българската чувствителност към наказанията – са един от най-обсъжданите аспекти на регламента. Проблемът е, че погледът върху тези размери е неоправдано и повърхностно *en gros*⁹, без да има каквито и да е индикатори за евентуалната приложимост в максималния им размер в нашата правна система. По друг начин казано – юридическите разпоредби (особено санкционните такива) не е задължително дори един-единствен път да са приложени в действителния живот на обществото, ако няма фактическите основания за това.

По параграф 4 на чл.83 може да се наложи административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ в размер до 10 000 000 EUR или, в случай на предприятие — до 2 % от общия му годишен световен оборот за предходната финансова година, която от двете суми е по-висока.

По параграф 4 административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ в размер до 20 000 000 EUR или, в случай на предприятие — до 4 % от общия му годишен световен оборот за предходната финансова година, която от двете суми е по-висока.

По параграф 5 административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ в размер подобни на горните - до 20 000 000 EUR или, в случай на предприятие — до 4 % от общия му годишен световен оборот за предходната финансова година, която от двете суми е по-висока.

Първият извод тук е, че GDPR не предвижда „под“ на размера на наказанията, а само „таван“. Последният обаче е толкова висок, че често е в равнината на административнонаказателната

стратосфера.

Вторият извод е, че GDPR определя глобите и имуществените санкции във валута, която не е обща за всички държави членки на Европейския съюз, а само на тези измежду тях, които са членове на Еврозоната¹⁰. В националните правни системи, където тя не е официалното средство за обращение, ще се прилага местната валута.

Третият извод е, че регламентът определя „таван“ по два начина – чрез абсолютни парични суми и чрез процентно отношение, което се явява функция на общия годишен световен оборот за предходната финансова година на предприятието.

Четвъртият извод е, че регламентът изисква при конкуренция между абсолютния размер и функционалния размер на наказанието да се налага по-високата измежду двете суми.

При оценката на риска от административно наказване юридическите и одитните звена на предприятията със световен оборот би трябва отдавна да са подхождали по съответния интелигентен начин за минимализиране на евентуалните наказания. Математически погледнато е повече от видно, че такъв подход не може да повлияе върху абсолютната сума, която е закрепена в нормативен акт. Но върху функционално определяемата сума това е възможно, стига да е предвидено и разрешено своевременно с всички легитимни начини за това.

Трябва да се отбележи, че съобразно българския ЗЗЛД обаче се налични както „под“, така и „таван“ на глобите и имуществените санкции. Обратно казано, от всичките девет алинеи на чл.42 от закона, най-ниската санкция е в размер на 500 лева, а най-високата – 100 000 лева.

Със сигурност, ако и когато има практика по налагане на административни наказания на основания от GDPR, то те ще бъдат в тези условни размери, съобразно съответната алинея на горесцитирания законов текст. Казано по метафоричен начин, подходът на председателя на

¹⁰ Към 25 март 2018 година общо 19 от страните членки на Европейския съюз са членове и на Еврозоната и това са: Австрия, Белгия, Германия, Гърция, Естония, Ирландия, Испания, Италия, Кипър, Латвия, Литва, Люксембург, Малта, Нидерландия, Португалия, Словакия, Словения, Финландия и Франция

⁹ На едро (фр.)

Комисията за защита на личните данни би бил основан на „избор на малката *матрешка*¹¹, намираща се в голямата“.

Не трябва обаче да се забравя правилото на Чл. 42а от ЗЗЛД, което гласи, че когато нарушенията по този закон са извършени повторно, се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер на първоначално наложената. Одиторите и юристите са длъжни чрез одитните подходи и юридическите анализи да не допускат повторно извършване на едно и също нарушение в организацията, поради изключително високия риск от подобно събитие.

Дискреция на националния законодател

По силата на параграф 7 на чл.83 правилото гласи, че без да се засягат корективните правомощия на надзорните органи съгласно член 58, параграф 2, всяка държава членка може да определя правила за това дали и до каква степен могат да бъдат налагани административни наказания „глоба“ или „имуществена санкция“ на публични органи и структури, установени в тази държава членка.

Тук освен очевидно явния законодателен подход ще има възможност за теоретични и практически спорове относно понятията „публични органи“ и „публични структури“.

Затова, институциите и ведомствата в публичния сектор още понастоящем трябва да предприемат мерки за участие в тези дискусии, с оглед защитата на интересите на самата организация. Вътрешните одитори в тях, съвместно с юридическите звена трябва да са подготвени за подобни дебати, а това изисква и обучения в тази насока.

Други санкции

По силата на чл.84, пар.1 държавите членки определят правила за други санкции, приложими за нарушения на настоящия регламент по-специално за нарушения, които не подлежат на административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ съгласно член 83, и вземат всички необходими мерки за гарантиране на тяхното прилагане. Тези санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи.

Понастоящем, ЗЗЛД предвижда само тези видове наказания и няма основание за разглеждане на други видове в тази насока.

Нотификации

¹¹ Руска кукла, матрешка (рус.)

Съобразно чл.82, пар.2 всяка държава членка уведомява Комисията за тези разпоредби в своето право, които приема съгласно параграф 1 до 25 май 2018 г., и я уведомява незабавно за всяко последващо, свързано с тях изменение.

Към момента на изготвяне на настоящия текст¹², няма промени в българското законодателство в този смисъл.

Заклучение

GDPR се явява сериозно предизвикателство за организациите от частния и от публичния сектор.

Законосъобразното му навременно, прецизно и цялостно прилагане се изразява в разнопосочни мерки от организационен, информационен, комуникационен, материално-технически, одитен и правен характер.

Висок риск за организацията биха представлявали както несъобразяването с регламента, така и налагането на евентуални административнонаказателни мерки за нарушаването му.

Ръководителите, одиторите и юристите в организациите трябва да полагат сериозни, перманентни и систематични усилия във връзка с разбирането, тълкуването и прилагането на регламента. Затова те трябва да са убедени привърженици на всякакви мероприятия от обучителен, конферентен, дискуссионен, теоретичен и публицитичен характер по отношение на всички въпроси – включително и от административнонаказателен характер – касаещи Общия регламент относно защита на данните.

д-р Младен Младенов, 25 март 2018

¹² 25 март 2018 година